

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

גיליון 33 - שנת תשפ"ה גיליון "בהעלותך" - יח' סיוון תשפ"ה, 14 ליוני, 2025

לע"נ אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טובה" לפרשת "בהעלותך" - "כוננות עם שחר"

סיפורם של עמוד האש והענן שהינחו והגנו על בני ישראל בשנות מסעם במדבר באופן ניסי, הצית את דמיונו של אהוד מנור שהציג את עמוד האש בשירו כמגדלור וכמורה דרך **"לְהָאִיר לְפָנֵינוּ הָעֵם, לְתוֹעִי הַמְדָּבָר אֵי שָׁם"**.

אולם בסיפור זה טמונה נקודה חשובה נוספת ומעניינת בפסוק: **"עַל פִּי ה' יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי ה' יִחַנו..."** (במדבר ט, יח). כלומר, כל מסעי בני ישראל נעשו רק על פי ה' ובאופן מידי. הקב"ה הוא שהחליט מתי ייסעו ומתי יחנו. היכן יחנו ובמשך כמה זמן.

כאשר עמוד הענן היה נע ומשנה את מקומו ואת צורתו, ידעו בני ישראל כי עליהם לארוז את חפציהם ולצאת מיד לדרך. ואילו כאשר עמוד הענן היה נפרס עליהם כעין סוכת מגן, הם ידעו שהגיע זמן החניה... אבל לא ידעו מתי הם יצאו שוב לדרך. האם מחר או מחרתיים, בעוד חודש או בעוד חודשיים.

פרשה זו מספרת על זכותם ומעלתם של בני ישראל, על לכתם אחרי הקב"ה במדבר. על שהיו חונים במקום אשר שם עצר וחנה הענן, גם אם זה היה מקום לא ראוי ולא נוח. על חניה ארוכה בהמתנה גם כשהמקום רע ומאידך, על עקירה ותזוזה מיידית, גם ממקום טוב.

חניה שהייתה תמיד **"על תנאי"** ולזמן לא ידוע, ללילה אחד או ליותר. לפעמים בני ישראל לא ידעו האם בכלל כדאי להם לפרוק את חפציהם ולהתחיל להתארגן שמא מחר בבוקר הם יאלצו להמשיך בתנועה. לעיתים, גם כאשר כבר החלו לסדר את חפציהם ולטפל במקנה, הם נאלצו להפסיק, לקפל ולארוז, ולהמשיך הלאה במסע (ספורנו, שם).

חיים על פי ה' ולפני ה'. במסירות מוחלטת ומתוך תלות מלאה בהנהגתו.

לא אתה מנהל את היומן שלך ולא אתה קובע את הלוי"ז ואת המטלות. יש לך בעל בית ומנהיג שמנהל ומכווין אותך...

אני מניח שכל אדם מודרני היה מתקשה לחיות 40 שנה מתוך תחושה של דריכות מבצעית. של **"כוננות עם שחר"** ושל הקפצה אפשרית בכל רגע. חיים ללא אופק וללא תכנון. חיים ללא וודאות וללא קביעות.

במצב זה של חוסר הוודאות, היתה טמונה מטרה עמוקה: ללמד את בני ישראל שיש מנהיג לעולם. שר הטבע ושר ההיסטוריה, השולט, מנהיג ומנהל הכל ביד רמה ובזרוע נטויה, אבל גם בהסתר, בעזרת עמוד הענן, שכל כולו מסמל הסתרה וכיסוי.

ללמד שהוודאות והבטחון האמיתי נובעים רק מתוך דבקות ואמונה בקב"ה, גם כאשר **"מסביב יהום הסער"**.

"נקודה טובה" – מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

שיעור נוסף באמונה, השגחה ובטחון קבלו בני ישראל בסוגיית המן – המזון מן השמים. כאשר בכל יום הם נאלצו ללכת לישון במדבר עם מזווה ריק ולהאמין שגם מחר ירד שוב מן ויהיה להם מה לאכול.

מסעות המדבר לימדו את בני ישראל ואותנו אחריהם, שהיציבות האמיתית איננה תלויה במקום או בזמן, אלא נוצרת בנפש מתוך אמונה עמוקה. כך יכול איש האמונה לחיות חיים של בטחון (בטחון בה'), גם במצב של חוסר וודאות וחוסר יציבות.

תחושת ההשגחה המתמדת, גם בשעות הקשות, מובעת בצורה נוגעת ללב בשירו של רמי קידר "מישהו הולך תמיד איתי" (לחן: אפי נצר):

אני זוכרת בדידותי זועקת
אלט פני בשתי כפות ידי
את צערי חלקתי עם פת לחם
שאלתי, האמנם ואם כדאי
את תפילתי אשא כך הלאה הלאה
עוד לוחשות שפתי מתוך עניי
אני יודעת מישהו למעלה
רואה אור עששית בחלוני

מישהו הולך תמיד אתי
אך לעת ערב, עם רוח ערב
עלה נושר לו על גג ביתי
אני יודעת, אני שומעת
מישהו הולך תמיד אתי

תחושה שגם בימי עוני צער ובדידות, "מישהו הולך תמיד אתי", ומשגיח עלי מלמעלה.

נחתום במילותיו של ישעיהו הנביא, מילים שהפכו למילים של תפילה (בהבדלה) לקראת פתיחתו של שבוע חדש. עוד שבוע של אי וודאות ושל אמונה: "הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה' ויהי לי לישועה" (ישעיהו יב, ב).

הכרכת שבת שלום

ובתפילה ליסוּעָה

אשה רואה

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל. **אהבת? הפץ בין חברים.**